

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ion Vrînceanu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea depusă de Ion Vrînceanu privind inițierea procedurii de executare a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 aprilie 2021 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2022

împotriva încheierii din 21 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3r-206/25
PIGD 2-20111616-01-3r-28072025)*

Deciziile în procedura de executare se emit prin încheiere, care pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție în termen de 3 zile de la data comunicării. Art. 249 alin. (3) Codul administrativ.

Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Minciuna, V, Negru, E. Palanciuc

12 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Ion Vrînceanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 ianuarie 2022, Ion Vrînceanu, s-a adresat la Curtea de Apel Chișinău cu cerere privind executarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 aprilie 2021 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2022.

2. Prin hotărârea menționată s-a admis parțial acțiunea formulată de către Ion Vrînceanu împotriva Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău, fiind anulat ordinul nr. 1651-p din 17 august 2020 cu privire la destituire și dispunându-se achitarea în favoarea reclamantului a salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă precum și a sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. Pretenția privind restabilirea în funcția de șef al Direcției Educație, Tineret și Sport a sectorului Buiucani a fost respinsă.

3. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2022 s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 aprilie 2021 în ceea ce privește respingerea pretenției de restabilire în funcție, fiind emisă o nouă hotărâre prin care Ion Vrînceanu a fost restabilit în funcția de șef al Direcției Educație, Tineret și Sport a sectorului Buiucani, municipiul Chișinău. Celelalte dispoziții ale hotărârii primei instanțe au fost menținute.

4. Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău, în calitate de debitor al executării, a comunicat instanței că, în executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2022, a emis la 1 februarie 2022 ordinul nr. 698-p privind restabilirea lui Ion Vrînceanu în funcție și a achitat sumele datorate pentru perioada absenței forțate de la serviciu, precum și cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 5 000 lei, potrivit ordinelor de plată nr. 1733 și nr. 1735 din 20 octombrie 2022, în valoare totală de 192 993,12 lei.

5. Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din data de 21 decembrie 2022 a încetat procedura de executare inițiată la cererea depusă de către Ion Vrînceanu în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 aprilie 2021 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2022, din motivul atingerii scopului ei. (f.d. 201-203, vol.I)

6. La 22 iulie 2025 Ion Vrînceanu a depus recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii cu adoptarea unei noi încheieri privind reluarea procedurii de executare. (f.d. 1-4, vol.II)

7. În motivarea recursului Ion Vrînceanu a invocat dezacordul cu încheierea contestă, susținând că executarea hotărârii nu a fost realizată în mod efectiv și integral.

8. În acest sens a menționat că ordinul de restabilire în funcție, emis la data de 01 februarie 2022, nu a fost pus efectiv în aplicare, întrucât acesta nu a fost reintegrat în exercitarea atribuțiilor de serviciu corespunzătoare funcției de șef al Direcției Educație, Tineret și Sport a sectorului Buiucani.

9. Cu referire la executarea hotărârii în partea încasării salariului recurentul a relatat că plata salariului pentru perioada absenței forțate a fost efectuată doar parțial, fără a include toate componentele remuneratorii (salariul de bază, sporurile, primele și alte plăți aferente funcției deținute).

10. În context a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat circumstanțele de fapt ale cauzei, pronunțând o soluție contrară dispozițiilor legale aplicabile și principiilor consacrate de art. 6 par. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 20 din Constituția Republicii Moldova privind dreptul la un proces echitabil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ prevede că:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.”

12. Art. 63, alin. (1) din Codul administrativ reglementează că:

„Calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 383–390 din Codul civil.”

13. Art. 65, alin. (1) din Codul administrativ prevede că:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.”

14. Art. 96 alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

15. Art. 97 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ reglementează că:

„Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

16. Art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.”

17.Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

18.Art. 236 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ reglementează că:

„Apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1)”

19.Art. 241 alin.(3) din Codul administrativ stabilește că:

„Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

20.Art. 243 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: declară recursul inadmisibil.

Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

21.Art. 249 alin. (3) din Codul administrativ:

„Executarea este inițiată printr-o cerere a creditorului executării. Deciziile în procedura de executare se emit prin încheiere, care poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 3 zile.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Din interpretarea corectă a prevederilor legale enunțate, instanța de recurs notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

23.Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că, importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale. Prin urmare, neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale, cu survenirea efectelor negative.

24. Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, încheierea contestată a fost emisă în data de 21 decembrie 2022, notificată Ion Vrînceanu prin intermediul poștei electronice [xxxxx](#) la 28 decembrie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la fila dosarului 204, vol.I.

25. Instanța de recurs evidențiază că, adresa la care a fost expediată copia încheierii din 21 decembrie 2022 este gestionată de către Ion Vrînceanu, or, deși nu a fost indicată expres în cererea de chemare în judecată, aceasta figurează în lucrările cauzei, fiind utilizată pentru corespondența procesuală. Prin urmare, faptul că adresa electronică este indicată în materialele dosarului constituie o manifestare implicită a consimțământului Ion Vrînceanu la utilizarea acesteia în cadrul procedurii judiciare, conform principiului bunei-credințe și al loialității procesuale.

26. Astfel, coroborând prevederile art. 63, alin. (1) din Codul administrativ cu art. 385 alin. (1) din Codul civil se constată că, în condițiile speței începutul curgerii termenului de depunere a recursului este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării încheierii contestate, adică ziua de 29 decembrie 2022, iar ultima zi fiind data de 03 ianuarie 2023, ora 24:00.

27. Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, Ion Vrînceanu nu s-a conformat prevederilor art. 249 alin.(3) din Codul administrativ, or, recursul a fost depus mult peste termen, la 22 iulie 2025, deși, urma să fie depus până la 03 ianuarie 2023.

28. În urma celor constatate completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în modul expres prevăzut și în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

29. Mențiunea recurentului potrivit căreia ar fi luat cunoștință de încheierea contestată la data de 18 iulie 2025 nu are relevanță juridică pentru calculul termenului de recurs, întrucât termenul de contestare începe să curgă de la data comunicării inițiale a actului procesual. În speță, încheierea a fost notificată recurentului prin intermediul poștei electronice la 28 decembrie 2023, fapt confirmat prin dovada de comunicare existentă la dosar, motiv pentru care termenul legal se calculează de la această dată.

30. Mai mult, solicitarea ulterioară a unei copii are un caracter pur informativ sau confirmativ, nefiind aptă să înlăture efectele notificării deja realizate potrivit legii și nu dovedește lipsa comunicării inițiale.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că, rolul instanței de judecată este de a aduce la cunoștință participanților la proces despre emiterea actului judecătoresc, în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor, iar Ion Vrînceanu, fiind cel interesat de soluționarea cauzei trebuia să întreprindă toate măsurile

necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz prin depunerea recursului în conformitate cu art.249, alin. (3) din Codul administrativ.

32. Prin urmare, faptul că Ion Vrînceanu a indicat precum că a luat cunoștință efectiv cu încheierea instanței de apel în data de 18 iulie 2025, nu este reținut de către instanța de recurs ca argument plauzibil, or, prin prisma art. 47 alin. (4) din Legea nr.124 din data de 19 mai 2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, documentul electronic se consideră recepționat de către destinatar dacă acesta intră în sistemul informațional din care destinatarul poate să extragă documentele electronice.

33. Totodată, completul de judecată evidențiază că în corespundere cu prevederile art. 24, alin. (1) din Codul administrativ, Ion Vrînceanu urma să îndeplinească obligațiile cu bună-credință.

34. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenul prevăzut de lege, ori termenul de depunere a recursului este imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestei condiții atrage după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac. Prin urmare, nerespectarea termenului de declarare a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al lui Ion Vrînceanu, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile procedurale.

35. Astfel, prin prisma art. 24, alin. (1) din Codul administrativ, Ion Vrînceanu, depunând cerere privind inițierea procedurii de executare în anul 2022 avea obligația prezumată de a manifesta diligență și atitudine activă să se intereseze de evoluția dosarului și să depună recursul în termen, care la caz a expirat la 03 ianuarie 2023. Această acțiune procesuală era vital necesară pentru întreprinderea măsurilor de protejare a drepturilor de acces la instanță și declararea căii de atac (recursul) în caz contrar intervenind cu titlu de sancțiune procedurală, declararea recursului inadmisibil în temeiul art. 243, alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

36. Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat în cauza Van Harn v. Germania (nr.7557/03 din 11 septembrie 2007) că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

37. Sub acest aspect completul de judecată notează că, legiuitorul a instituit termenul imperativ pentru exercitarea căii de atac, asigurând astfel stabilitatea raporturilor juridice dintre părți și evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează și se modifică o complexitate de relații dintre părți sub egida unor norme de drept distincte. Deci, admiterea exercitării unei căi de atac efectuată necorespunzător și în afara termenului legal ar constitui o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naționale.

38. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

39. Corelând circumstanțele faptice constatate și expuse supra cu normele legale precitate, instanța de recurs concluzionează că, la depunerea recursului împotriva încheierii din 21 decembrie 2022 a Curții de Apel Centru, Ion Vrînceanu nu a respectat prevederile art. 249 alin. (3) din Codul administrativ.

40. În atare circumstanțe, soluția de declarare a recursului depus de Ion Vrînceanu inadmisibil, este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

41. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Ion Vrînceanu împotriva încheierii din 21 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Decizie este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă